

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ว่าด้วย วินัยนักศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยนักศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ว่าด้วย วินัยนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"มหาวิทยาลัย" หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

"สภามหาวิทยาลัย" หมายถึง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

"นักศึกษา" หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

"อธิการบดี" หมายถึง อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย

หมวด ๑
วินัยนักศึกษา

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามถือว่าเป็นผู้กระทำผิดวินัย ต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ วินัยนักศึกษามี ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- (๒) ต้องประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติตนให้เกิดความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย
- (๓) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน โดยไม่ทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกาย หรือดูหมิ่นเหยียดหยามผู้อื่น
- (๔) ต้องเชื่อฟัง แสดงความเคารพ มีสัมมาคารวะต่ออาจารย์ของมหาวิทยาลัย และต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนอย่างเคร่งครัด
- (๕) ต้องแสดงบัตรประจำตัวนักศึกษา ในกรณีที่อาจารย์หรือผู้มีหน้าที่ของมหาวิทยาลัยจะขอตรวจบัตรประจำตัวนักศึกษา
- (๖) ต้องไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หรือเมาสุราอาละวาดภายในมหาวิทยาลัย
- (๗) ต้องไม่สูบบุหรี่ภายในมหาวิทยาลัย
- (๘) ต้องไม่เสพยาเสพติดให้โทษ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งเสพติดใดๆ ซึ่งเป็นของต้องห้ามตามกฎหมาย
- (๙) ต้องไม่เล่นการพนัน หรือมีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการเล่นการพนันทุกชนิด
- (๑๐) ต้องไม่พกพาหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ วัตถุระเบิด หรือสิ่งผิดกฎหมายใดๆ
- (๑๑) ต้องไม่ทำลายทรัพย์สินของผู้อื่นหรือของมหาวิทยาลัย
- (๑๒) ต้องไม่กระทำการใดๆ อันอาจทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อบุคคลอื่น หรือหน่วยงานอื่นหรือสถาบันอื่น ซึ่งมีผลกระทบทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ การกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ได้แก่

- (๑) กระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
- (๒) เป็นตัวการยุยงและก่อเหตุรุนแรงร้ายแรงให้เกิดขึ้นในบริเวณมหาวิทยาลัย
- (๓) ทุจริตในการสอบ หรือพยายามกระทำทุจริตในการสอบ

(๔) กระทำการทุจริตอันร้ายแรง หรือประพฤติมิชอบอันเป็นการเสื่อมเสียอย่างร้ายแรงแก่ มหาวิทยาลัย

ข้อ ๙ โทษทางวินัยมี ๖ สถาน คือ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร
- (๒) ทำทัณฑ์บน
- (๓) ตัดคะแนนความประพฤติ
- (๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม
- (๕) สั่งพักการศึกษา
- (๖) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

ในกรณีที่นักศึกษาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และต้องได้รับโทษตาม (๔) ให้มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมเพื่อให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแก่นักศึกษา และถ้านักศึกษาไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด ให้ลงโทษสั่งพักการศึกษา หรือให้พ้นสภาพนักศึกษา

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัว อบรม บำเพ็ญประโยชน์ หรือทำงาน ให้กับมหาวิทยาลัยควบคู่กับการลงโทษทางวินัยด้วยก็ได้

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๐ เมื่อปรากฏมีการกระทำผิดวินัย หรือมีผู้กล่าวหาว่านักศึกษากระทำความผิดวินัย ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยนักศึกษา จำนวน ๓ - ๕ คน ทำหน้าที่สอบสวนวินัยนักศึกษา

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏชัดเจนว่านักศึกษามีพฤติกรรมซึ่งเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง อาจไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน ให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือเรียกพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนได้ เพื่อประกอบการพิจารณาได้

ข้อ ๑๓ นักศึกษาผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานต่างๆ มาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนได้

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอรายงานการสอบสวนต่อรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เพื่อพิจารณาและสั่งลงโทษ ตามข้อ ๙ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖)

หลักเกณฑ์ และวิธีการการลงโทษทางวินัยตามข้อ ๙ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้จัดทำเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การอุทธรณ์

ข้อ ๑๕ นักศึกษาที่ถูกลงโทษตามข้อ ๙ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) แห่งข้อบังคับนี้ และไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง หรือมีข้อเท็จจริงเพิ่มเติม อันจะทำให้โทษที่ได้รับลดลงหรือเปลี่ยนแปลงไป นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษพร้อมด้วยเหตุผลต่อรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย ภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งลงโทษ

ในระหว่างอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษนั้น เว้นแต่กรณีมีเหตุผลพิเศษ อันควรได้รับการทุเลาการบังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่อรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย โดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงพฤติการณ์พิเศษว่าเหตุใดจึงสมควรทุเลาการบังคับไว้ก่อน หากรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย พิจารณาอนุญาตให้ทุเลาการบังคับ ให้รอการบังคับไว้ก่อนเพื่อรอผลคำวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์ จำนวน ๓ - ๕ คน เพื่อพิจารณาคำอุทธรณ์ตามข้อ ๑๕ โดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๗ การพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้พิจารณาจากคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เอกสาร ถ้อยคำ และพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนประกอบการพิจารณา หากคณะกรรมการอุทธรณ์เห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะทำการสอบสวนพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ พิจารณาการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แล้วให้เสนอรายงานผลการพิจารณาต่ออธิการบดีโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๘ การวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ให้อธิการบดีพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่
ได้รับรายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์
คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์ ของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๙ ในกรณีนักศึกษาได้กระทำความผิดวินัย ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ใช้
ข้อบังคับเดิมในส่วนที่เป็นคุณแก่นักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(นายมานิจ สุขสมจิตร)

อุปนายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ทำหน้าที่แทน
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต